

KRÖNIKA.

Godtemplar-
ungdom i
militärtjänst

Det var längesedan vi bjödo på en krönika i vår tidning. Och det hade inte blivit någon nu heller om inte vår gamle vän och trätobroder Jon i Godegården hade varit inne i dag och fört fram några filosofiska funderingar, som i första hand konfunderade vårt i dessa tider så känsliga humanitetssamvete, men som vid närmare begrundande i själens innangömslen i alla fall inte kunde vara så dumt.

Efter att ha hälsat sitt »Godagen, mäs-ter Jon i Hillsta» — som är hans stående uttryck, även om man behagat flytta till en annan världsdel i Trätäljas stad — gick Godegården — vi kalla honom så där — rätt på sak och frågade vad vi tyckte om den nuvarande tiden, det ryska överfallet på Finland och det ena med det andra.

— Tiden är ond, svår och ansvarsfull, blev vårt svar. Ett sådant koncist svar skulle väl tilltala vår gamle vän från Godegården.

Av gammal inrotad vana är »Godegården» full av motsägelstusta. Och det överraskade oss inte så synnerligen djupt, då han bestred vårt påstående om att tiden är ond.

— Tiden är ond, säger du. Men jag skulle nära på vilja påstå att den onda tiden ändå är den goda. Ingenting ont som inte har någonting gott med sig. Ser du. Jag kan tala om, att ungdomen hemma i vår loge i Godegården mitt i all glädjen och lustigheterna har fått ett allvarligt drag över sitt uppträdande. När vi häromsistens skulle ha en sväng efter systrarnas afton — vi ha, som du vet, brödernas och systrarnas afton växelvis om vartannat och då kommer det alltid så obeskrivligt mycke folk — så sade systrarna att vi i dessa allvarliga tider borde inställa dansen och ta en annan form av muntration. Och det egendomliga inträffade att pojkarna var av samma uppfattning. Kan du tänka

dig, det blev heller ingen jazz och tocka andra rariteter. När Tilda i Smedsgården föreslog att de skulle ta någon gammal sittlek, för att de äldre av medlemmarna kunde få vara med, blev det jubel i församlingen. Och man vädjade till mig att ta upp sången, vilket jag också utan betänkande gjorde. »Tjuv och tjuv, det skall du heta, för du stal den lilla vännen min», tog jag upp utan att kasta en minsta blink på Kajsa, hustrun min, som ögonblickligen var med på noterna. Det lektes många glada och roliga lekar av alla upptänkliga slag. Och det märkvärdiga var, att även våra jazzbönor inte höllo sig för goda att deltaga i de gammaldags lekarna. Vareveli av de närvarande voro uppe i leken och hade det hjärtans roligt. Till och med Karl i Aggesgården var uppe i flygande fläng och myste i sitt rödräviga skägg och syntes vara storligen belåten med tillvaron. Annars är han inte sen att fria till ungdomen och är den som alltid proponerar på att ungdomen skall ha roligt. Det har hänt att han en gång på ett parentationsmöte, där tjänstemännen voro klädda i svarta långrockar och vita halsdukar, på rasten stegade fram på scenen och utlovade en muntrationsstund med de orden: »Nu ungdom har ni haft tråkigt, nu skall ni få ta skadan igen genom litet benrörelse». Om det blev jubel i den sorgklädda församlingen må vara ungdomen förlåtet. En och annan av de äldre tyckte nog att ansvarslösheten gick på det torra landet, men ingen vågade knysta mot den äldre mannens ungdomliga frieri. Till och med jag, som inte är så hjärtnupen av mig, ansåg, när jag fick höra händelsen, att det skedda inte var så lämpligt. Sade vännen i Godegården.

— Ja, i sanning är tiden ond, svår och ansvarsfull, upprepade jag ånyo. Och tillade försiktigtvis, såsom min vana är, att hopp om bättre tider skymtar i morgnryningen.

(Forts. å sista sid.)

bör hålla kontakten med logen. Och logen bör också hålla kontakten med sina i militärtjänst varande medlemmar. Det är någonting som de sätta värde på. DS-expeditionen har vid några tillfällen varit förmedlare av hälsningar från »någonstans» vistande ordensmedlemmar. Vi ha fått brev från loger, som sända hälsningar till sina i militärtjänst varande medlemmar, men då vi icke fått närmare adress vad de vistas, har vi haft det svårt att få tag i dem. Därför bedja vi logerna — och då närmast deras besökskommittéer eller uppbor-dskommitté, som de numera heta — att hos hemmavarande anförvanter få deras adresser samt sända hälsningar till dem. Reformatorn och IOGT-bladet är lämpligt att sända till dem. Sändes som korsband, varför portot blir billigt.

Kanske det också vore en uppgift för logernas propagandagrupper att någon gång sända dem en av våra tidningar. Vi bedja dem i så fall söka upp deras föräldrar eller anförvanter och få de i militärtjänst varande medlemmars adresser.

Det är givet att godtemplaren i vapenrock besöker loge- eller SGU-mötena någonstans på främmande ort. Detta bör han givetvis göra utan särskild inbjudan. Vederbörande loge skulle säkert uppskatta en sådan överraskning.

Hälsa då från Medelpads godtemplarvärld!

I. O. G. T.-bladet.

Postadress: *I. O. G. T.-Bladet*, Box 268,
Sundsvall.

—o—

Organ för Medelpads Distriktloge av
I. O. G. T.

—o—

Red. och ansvarig utgivare:
John Nordén, Sundsvall.

—o—

Annonser och text skall insändas före
den 20 i varje månad.

Tidningens pris: 1:25 pr år vid direkt
beställning hos exp.

Boktryckeri A.-B. i Sundsvall 1940.

Våra tre propagandaturneer

äro nu avverkade. Tidigt i höstas var ombudsman Lennart Englund, Olsäter, här och besökte huvudsakligen de svagaste logerna. Han hade för omväxlings skull även några av våra bästa loger att besöka. Det är ju alltid en uppmuntran i arbetet att komma till en god och arbetande loge och känna något av den gamla godtemplarandan strömma emot sig. Sådant är både nyttigt och nödvändigt för att kunna härda ut. Och ändå var ombudsmannen inte den som tappade humöret om det visade sig vara hårt och mödosamt i pliktuppfyllelsens väg. Kommer br Englund hit en annan gång blir det säkert bättre resultat, ty det fordras ju av vem som helst att känna vårt distrikt och våra medlemmar. Vi ha våra särskilda svårigheter att brottas med.

Vi voro i tillfälle att höra br Englund hos logen Hoppets stråle. Den instruktion han gav där var synnerligen intressant och med lokal anspelnig. Säkert skall medelpadingarna möta upp mera mangrant en annan gång ombudsmannen vill komma hit upp till oss. Det tror jag att man vågar lova.

Det är väl en tio år sedan ombudsmannen Helmer Karlsson, Simonstorp, var i vårt distrikt. De unga kände inte honom förut, och det är nog förklaringen att hans möten inte vann den stora tillslutning, som han hade rätt att vänta. Men bättre lycka nästa gång.

Br Karlssons föredrag gingo till hjärtat, framsagda med värme och överty-

gelse, på sådant sätt som alla förstår. Med ett lämpligt hjälpmedel — t. ex. film eller skioptikon — skulle det säkert ha lyckats samla flera till hans offentliga möten.

Den tredje ombudsmannen, som vi haft här i vinter, var allas vår Klas Andersson, Töreboda. Han är tydligen ännu inte »utarbetad» i vårt distrikt och torde heller aldrig bli det, ty han kan konsten att förnya sig och är inte rädd att pröva nya propagandametoder. Visserligen sade han förra gången han var här att »nu får ni ta en annan för kommande missionering», men vi veta att han är hjärtligt välkommen igen till våra loger. Så länge du vill tjäna vår Orden vet du att medelpadingarna hälsar dig med ett: Hjärtligt välkommen!

Br Andersson är inte rädd att pröva nya former för vår propaganda. Sade vi. Det var han som för första gången prövade småfilmen i vår propaganda här i Medelpad. Den gick över förväntan bra. D. v. s. i den mån som logerna förstod att på bästa sätt utnyttja den. Han var sedan här och prövade på en annan missioneringsform: film- och ungdomsmöten samt därefter grundlogemöten. Det var meningen att ungdomslogerna skulle överföra berättigade medlemmar till grundlogerna. Det blev nu inte så många, som gingo över, men det var inte distriktlogens eller ombudsmannens fel. Ungdomslogerna försummade tillfället. Sedan hade han alla tidens propagandamöten. Det var våra så omdiskuterade hembygds möten, med Sellmanfilmen »Huru Medelpad skymtar fram ur töckengrå forntid». Den fick beröm av själva sakkunskapen. Det bästa var att våra hembygds möten erhöll tillslutning från alla läger, även från dem vi aldrig tidigare sett på våra möten. Och det är ju alltid en styrka att vi inte vända oss i vår propaganda mot vissa samhällsskikt. Vår Ordens propaganda bör nå alla människor. Ingen kan heller påstå, att nykterhetsfrågan kom i skymundan. Ombudsmannen framhöll alltid att nykterhetsfrågan är det centrala i dessa våra hembygds möten. Erfarenheten gav vid handen, att många, som tidigare kanske aldrig besökt en godtemplar lokal, kom att åhöra ombudsmannens förkunnelse. Och det mådde de säkert inte illa av. Att nu en eller annan »hembygds vän» inte kom att må riktigt bra efter den betan, får vi försöka överleva. För övrigt torde nykterhetssaken inte lida på ett litet resonemang. Även detta kan vara nyttigt.

Till denna resumé av våra propagandaturneer kan läggas att vi även och

Hur kan sådant vara möjligt!

Ungdomen är många gånger tanklös och det kan vara förstäligt, men kan inte försvaras. Författaren Albert Viksten skrev i mitten på januari en artikel under rubriken »Mobilisering till dans», vilken är komprometterande för den ungdom det gäller och föga hedrande för den loge, som råkat komma i skottgluggen. Exemplet är valt ur högen, men då Vikstens artikel valsar runt en stor del av Sveriges press, faller en skugga på godtemplarorden i hela Sverige.

Reklam är bra. Aktuell och pigg reklam ännu bättre. Men smaklös reklam är sämre än ingen. Godtemplarna äro så infamt påpassade från vingudens vänner, att vi i varje ögonblick måste ge akt på våra handlingar.

Vi göra ett klipp ur Albert Vikstens artikel:

Den svenska idyllen söker att bita sig fast i folkmedvetandet trots allt som händer vid knutarna. Vi ha haft det lugnt, trevligt och gott nu en längre tid att massor med folk helt enkelt nekar till att sätta sig in i de nya förhållandena. Vid ett möte i finlandfrågan, där en gripen menighet under trycket av studens allvar helt enkelt växlade in sig i grannfolkets heroiska kamp för friheten och existensen, samlades en otålig ungdomsskara utanför lokalen och pockade på att mötet skulle avbrytas för dansens skull. Att massor av svenska pojkar vid tillfället låg ute i snöstormen för att vakta vårt lands gränser och att tusentals finska män samtidigt förblödde i snön därute, tycktes ej störa ungdomsskarans nöjeslystnad. Ut med publiken som samlats för att hjälpa kämparna och hylla Finland! In med jazzorkestern och de nöjeshungliga dansparen! En skärande gräll illustration till den fortlevande lättfärdigheten.

I en tidning hittar jag denna annons samtidigt: »Allmän mobilisering till logen Lyckans Börjans Invigningsbasar i Norrfjärden, Gnarp, lördagen den 30 dec. kl. 19 samt nyårsdagen kl. 17. Fin musik. Dans m. m.»

(»Unga Tankar».)

slutligen haft besök av storlogens nye instruktör. Det var ju bara fem dagars blixturné på den inre fronten. Men det kanske blir mera av den varan.

Små glimtar från Arbetsfältet.

En **Finlandsafton** hade logen Lyckan, Östermalm, anordnat den 31 jan. på förslag av br Albin Håkansson. Man sålde biljetter i förväg. 114 deltagare blev det, och det är inte dåligt. Br Bergfors visade sin film från Petsamo.

Logen Dalans stjärna i Tunadal har tagit initiativ till en Finlands-fest den 21 jan. Medverkande voro d:r Giovanni Lindeberg, br Karl Nordberg, Johannedals amatörer samt musikförmågor. Disponent Mörch tackade arrangörerna för anordningarna och för det goda resultatet. Kr. 364:26 blev behållningen.

Logen Rätt och Sanning, Sundsvall, har bildat en sycirkel. Den 12 febr. var ett offentligt symöte anordnat, varvid Svenska Frälsningsarmén svarade för programmet. — Cirkeln har redan kunnat överlämna ett tiotal »snödräkter» till finlandshjälpen.

Logen Flink och Färdig, Sundsvall, har haft flera lyckade tillställningar för insamling av bidrag till luftvärnet. Listan på det hela upptog ett belopp av över 470 kr. Men då hade visst LD tecknat en hundralapp och ett flertal av logens offervilliga medlemmar hade tecknat varierande belopp. Det finns offervilja i den logen!

Logen Sundhet, Sundsbruk, lär också haft en Finlands-afton. Närmare uppgifter saknas.

Sundsvalls Godtemplars Byggnadsaktiebolag har skänkt 1.000 kr. till luftvärnet.

Logen Vivan, Vivstavarv, hade samlat över 200 deltagare till sitt propagandamöte, där ombudsman Klas Andersson höll föredrag samt visade storlogens utmärkta talfilm. Logen fick en femtiolapp i förtjänst, vilket inte är vanligt för ett propagandamöte.

Storlogens nye instruktör, fil. kand. Hilding Johansson, Trollhättan, har varit här på en kort visit. Han medverkade vid ett samlingsmöte hos logen Vivan med 200 deltagare, hos logen Folkets väl med 65 mötesbesökare och hos logen Rätt och Sanning, Sundsvall. Sistnämnda loge hade inbjudit Kyrkliga ungdomsföreningen, SSUH och SGU. 200 deltagare. Br Johansson hälsade också på hos logen Välkomsthemmet, Skönvik, samt SGU i Sundsvall. Ett beramat besök hos Sättnaborgen blev inhiherat, då busen inte behagade gå enligt turlistan. — Instruktören var också med på distrikt-rådets sammanträde, där man diskuterade läget för våra loger.

Kvartalsavgifterna har hos de flesta loger varit föremål för höjning enligt grundstadgarnas bestämmelser. Man är överallt på det klera med att avgifterna måste höjas. Många loger har haft så låga avgifter som 65 öre, vilket inte täcker logens utgifter, ja, inte ens till skatten. Logen Hälleberget har i flera år haft en kvartalsavgift av 1 kr. för systrar och 1:50 för br. Nu har de övriga stadslogerna höjt till dessa belopp. Och inträdesavgiften är satt till 1:75. Detta är nödvändigt, då de nya medlemmarna

skall ha både grundstadgar och godtemplarnål vid inträdet.

Logen Stridshjälten, Värsta, hade fettisdagen en vällyckad lekpropaganda med str Carola Persson som ledare. Man hade inbjudit frisksportarna och allmänheten och det hela blev en god reklam för godtemplarordens nöjesliv. Logen är all heder värd för sitt initiativ. Frisksportarrörelsens allt i allo, folkskoll. Turlock var också där, liksom ett par andra lärarekrafter.

Logen Välkomsthemmet, Skönvik, har visat distriktlogens Sellmanfilm »En resa på Göta kanal». Folkskoll. Dalénus höll i anslutning till bilderna en föreläsning.

»En resa i Västerled» — distriktlogens nya Sellmanfilm — hade sin premiär den 8 febr. hos föreningen De dövas väl. Genom hörlurarna följde deltagarna med största intresse med på den intressanta utfärden, som inom parentes sagt ägde rum förra sommaren upp till Haverö och hembygdsföreningens fest i Säter. Bilderna äro synnerligen vackra och texten instruktiv. Det sades allmänt av föreningens ledning.

Ombudsman Klas Anderssons filmturné har i betraktande av de »svåra» tiderna varit ganska bra besökt. De största mötena höllös i Vivstavarv (där ett hundratal hade köpt biljetter utan att personligen tagit ut valutan, men det var dock över 125 personer som hade infunnit sig), i Klingsta (125), Liden (125), Sundsvall (125), Nordanede (80), Viskan (80), Maj (80), Viken (85), Skönsmön (75) och Järkvitsle (75). Men så var det några medelmåttiga möten, som drogo ner genomsnittssiffran.

Jubileumsfesterna här i Medelpad under hösten 1939 voro 10 till antalet med tillsammans 2.640 deltagare.

Medelpadslogernas del i Finlandsinsamlingen var 786:23 från 24 loger. Bästa resultatet hade Södermanlands distrikt med 55 logers sammanlagda insamlingssumma på 4.188:41.

Reseskrivmaskinen i toppklass (Fyra (4) olika modeller), är

Overtyga Eder därom själv.
Begär därför provmaskin, demonstration eller prospekt.

Leon. Östergren,
Telefon 1490. Sundsvall.

För våra programkommittéer.

Följande filmer kan hyras från Godtemplarordens centralexp., Vasagatan 9, Stockholm:

Ljudfilm 35 mm.: Kärlek och sunt förnuft. En berättelse kring Godtemplarorden. Pris 20 kr. pr visning.

Ljudfilm 16 mm.: Kärlek och sunt förnuft. 10 kr. pr visning under förutsättning att det är minst 6 visningar pr vecka.

Stumfilmer: Godtemplarorden i helg och söcken. 5 kr. pr visning.

Bättre än litern. 7:50 pr visning.

Du gamla, du fria. 1 kr. pr visning.

Sverige. 1 kr. pr visning.

Göta kanal. 3:50 pr visning.

Lapparna. 3:50 pr visning.

Gottland. 2:50 pr visning.

Svensk lutfisk. 2:50 pr visning.

Från järn till stål. Utlånas i samband med andra filmer. Exp.-avgift 1:50.

Distriktlogen utlånar Sellmanfilmapparat, vartill fem serier bilder finnes. Se förteckning i föreg. nummer av IOGT-bladet. Distriktlogens **skioptikonbilder** på glas utlånas mot billig hyra.

Nykterhetsrörelsen

ett starkt värn, säger professor

Ohlin och fortsätter:

Demokratiens funktionsduglighet är beroende av medborgarnas vilja att se samhällsproblemen ur andra synpunkter än de snävt egoistiska. En social inställning hos människorna och därav följande självdisciplin och ansvarskänsla är det enda som kan rädda folkstyret och friheten. Ty endast därigenom undvikas de motståndningar och kriser som bana väg för en tvångsorganisation, där friheten går förlorad. — Den svenska nykterhetsrörelsen har — kanske mer än någon annan ideell rörelse — fostrat vårt folk till denna ansvarskänsla och denna vilja till personliga offer för det helas väl. Mycket återstår ännu att göra. Men i den demokratins kris vi nu uppleva är nykterhetsrörelsen utan tvivel en av de starkaste krafter som i vårt land verka för bevarande av det väsentliga i folkstyret och medborgarfriheten.

Från Distrikträdet.

Årsmötena

har väl i regel redan hållits hos logerna. Ekonomikommitténs eller logerådets ekonomiska rapport har nu uppgjorts och föredragits. Ett exemplar skall omedelbart efter årsmötet sändas till DS, som kvitterar mottagandet i IOGT-bladet.

I cirkulär till logerna har erinrats om de nya grundstadgarnas bestämmelser. Avgiftsfrågan — kvartalsavgifterna och inträdesavgiften — har säkerligen behandlats i varje loge, där kvartalsavgiften i något fall är lägre än 1 krona.

Ombudsman Klas Anderssons filmturné

är nu slutförd. Det har gått bra nästan över hela linjen. Där man har sålt biljetter i förväg har det varit synnerligen lyckat. Kylan har visserligen spelat in när det gäller besökarefrekvensen, men sådant kan man inte hjälpa.

Filmen har varit allmänt omtyckt. Både våra medlemmar som utomstående har givit filmen ett samstämmigt vitsord om att den varit mycket sevärd. Alltså en mycket god propaganda — sådan vi skola bedriva den!

Våra programkommittéer

erinras om distriktlogens film- och skioptikonserier. Tryckt förteckning har tvenne gånger utsänts till logerna.

Sellmanfilmapparat har distriktlogen för utlåning. Hyran (plus en Sellmanfilm) är endast 3 kr. pr gång, då frakten till rekvisiten betalas av distriktlogen.

Vår nya Sellmanfilm, »En resa i Västerled», är nu färdig för utlåning. Text har utarbetats.

Bilderna lånas från DS. Telefon 1060, Sundsvall.

För studiecirklar

i engelska och svenska språket är nu distriktlogens båda grammofofonspråkkurser lediga för uthyrning. Låneavgiften är 5 kr. per månad. Läroböcker medföljer. Lånas hos DS.

Ny LD-förteckning

kommer att införas i IOGT-bladet n:o 4.

Reformatorn 1940

går i fyra exemplar till sjukhusen i Sundsvall (genom distriktlogens sjukvårdskommitté) och ett ex. vardera till lärummen vid Folkhögskolan i Älsta och Lantmannaskolan i Johannisberg. 150 ex. av »Vi unga» har beställts för ungdomslogernas räkning.

Logernas sekreterare

ombedes sända vårt distriktorgan, IOGT-bladet, Box 268, Sundsvall, en uppgift på huruvida resp. loger anordnat insamling eller festlighet till förmån för Finlandinsamlingen. Det vore önskligt att en samlad uppgift på vilka loger, som deltagit och huru stort belopp, som redovisats. Samma gäller också Finlandshjälpen.

Då det skulle vara högst önskvärt, om vår distrikttidning hade en förteckning på under året förekommande födelsedagar för 50-åringar och äldre, bedes LS sända IOGT-bladet uppgift därom. Utom födelseår och uppgift om medlemskaps vinnande i godtemplarorden, är tidningen tacksam för andra uppgifter, som kunna intressera i detta sammanhang.

Nödhjälpsfondens dag

skall hållas i varje loge landet runt under mars månad. Vid åtminstone ett möte under denna tid skall insamling göras till storlogens nödhjälpsfond.

Insamlingarna är den stora inkomstkällan för Nödhjälpsfondens. Men vi ha också en annan inkomstkälla, och det är försäljningen av våra märken. Nu kan våra medlemmar gå in för att använda dessa märken på alla sina brev och brevkort.

Nödhjälpsfondens märken rekv. bäst genom att insända likviden — 1 krona pr karta om 50 märken — till Godtemplarordens Nödhjälpsfondsmärke, Vasagatan 9, Stockholm.

Samlingsdagarna 1939.

Rapport därom har inkommit från följande kretsloger: Alnö kretsloge (anslag 6 kr.), Njurunda (37:50), Borgsjö (5 kr.), Skön (16 kr.), Hässjö (intet anslag), Indal-Liden-Holm (8 kr.), Torps (11:60), Tuna (10 kr.), Timrå (4:50), Stöde (intet anslag). För Haverö har distriktlogens ombudsman svarat för samlingsdagarna, då hans besök sammanföll med dessa och en inbesparing sålunda kunde göras.

IOGT-bladet 1940

Ännu har icke alla logerna insänt sina beställningar för 1940. För att de emellertid icke skulle bli utan, sände vi det i år utkommande första numret till samtliga loger i det antal, som de hade förra året. Vi se helst att logerna måtte höja antalet exemplar till minst 20 proc. över fjolårets upplaga. Medlemmar, som vistas »någonstans» i beredskapstjänst, böra få IOGT-bladet (helst även Ref.) sig tillsänt. Korsbandsportot är endast 5 öre. Här har besökskommittén en lämplig och tacksam uppgift.

Ledareskriften,

som skall ersätta Föreläsningsbiblioteket, torde komma ut i och med andra kvartalets ingång. Distriktlogen bidrager med 50 öre för varje kvartal och logerna ha att betala 1 krona. För detta belopp erhåller logerna 10 ex. av ledareskriften ifråga. Den skall gå till tjänstemännen och programkommittén.

Ny LD

för logen Fridsam, Anundgård, har rek. br Erik P. Tjernlund, Anundgård.

Glöm ej
insamlingen
till såväl ordens-
som logernas
nödhjälpsfonder!

Bästa valutan
för pengarna får
man vid köp i

De privata
affärer!

Samarbetet.

Medelpad är ganska bra organiserat när det gäller samarbete mellan provinsens nykterhetsfolk och andra. Sålunda finnes samarbetskommittéer i alla socknar utom Haverö, Indal, Liden, Holm, Ljustorp och Tynderö. Men vi ha kraftiga godtemplarloger och andra som uppehåller det nödvändiga samarbetet när det gäller anordnandet av Nykterhetsfolkets dag.

Nykterhetsfolkets dag skall i år hållas 19 maj. Redan för en fjorton dagar sedan har Medelpads Nykterhetsförbund sänt ut cirkulär till samarbetskommittéer, vilka i sin tur skall sända de lokala organisationerna inbjudan därom. Det torde väl i de flesta fall redan ha skett. Även IOGT, NTO och Blå bandet har sänt sina lokalorg. cirkulär därom. Arbetet kan sålunda påbörjas rätt tidigt i år, vilket ju alltid är en förmån. Talare har på sina håll redan anskaffats.

Medelpads Nykterhetsförbund förmedlar föreläsare till Tynderö och Indal (föreläsare Frej Emil Larsson), till Sättna och Selånger (K. A. Bergfors) och till Liden och Anundgård (O. Rödén). Dessutom har sökts ett par föreläsningar av br A. J. Granström (för Ljustorp, 2 möten).

Från Attmars samarbetskommittéer har redan ingått meddelande om att förarbetet för »dagen» är i full gång. Det blir i kyrkan den 19 maj kl. 7 e. m. Talare blir kyrkoherde Westberg. — Samarbetskommittén hade årsmöte den 2 febr. Till ordf. valdes lärarinnan Dora Andersson, v. ordf. str. Hanna Lindblom, sekr. och kassör str. Dora Andersson. Övriga: kyrkoherde Westberg, kantor Norberg, Erik Edström och Ragnar Westin, Lindsjö.

Födelsedagar.

Br Abraham Sundberg,

logen Hoppets stråle, Kungsnäs, fyllde den 12 febr. 80 år. Tidningarna har förtäljt om br Sundbergs insats i det kommunala och kyrkliga livet. Därom skall vi inte orda. Oss intresserar det mest det långvariga och aktiva godtemplararbetet, som jubilarer nedlagt i sin loge, och som vi alla värdesätta så högt. Vi skola inte återupprepa vad vi hade att anföra på br Sundbergs 75-årsdag. Vi vilja bara erinra om att han, trots sin höga ålder, alltjämt är intresserad av sin loge och att det händer ibland att han till ungdomens stora glädje kommer på besök. Sådant förstär ungdomen att värdesätta. I det fallet är han ett föredöme för många andra äldre medlemmar, som ännu inte nått samma höga ålder.

Distriktet passar nu på att framföra sina bästa välgångsönsknningar för kommande dagar. Ett tack för trogen vakt och hängiven kärlek till vår Orden vilja vi också, ehuru post festum, bringa vår grand old man i Selånger.

Str **Karolina Lindgren**, logen Rätt och Sanning, hör också till 80-åringarnas krets. Den 10 febr. fyllde hon 80 år. Under de senare åren har det ej varit möjligt att besöka logens möten så ofta. Tidigare saknades hon sällan. Intresset för logen och Orden är levande och starkt liksom tillförne. Vi lyckönska!

Br **Petrus Andersson**, logen Rätt och Sanning, fyllde den 7 febr. 70 år. Den ungdomlige jubilarer hade förbjudit tidningarna att införa notiser därom, men det sipprade så småningom ut att han behagat fylla år. Under själva jubileumsdagarna hade jubilarer gjort sig osynlig och rest sin färde. På logens möte den 1 febr. blev br A. föremål för hjärtliga hyllningar, vilket vi väl vågar notisera så här långt efteråt.

50 år fyllde den 24 jan. str **Hildur Kolkvist**, logen Stridsbasunen, Essvik.

Brustna länkar.

Str **Anna Lindberg**, logen Skönborg, har avlidit i hög ålder. Hon var född 20 april 1851 och dog den 27 jan. 1940. Ingick i Orden den 1 april 1883, erhöll 25-årsdiplom 1908 och 50-årsadress 1933.

— En annan av logen Skönborgs aktivaste medlemmar, br **J. G. Morelius**, i många år logens LD, avled den 7 dec. Han var född 25 april 1871 och blev gt. 26 juni 1902. Innehade Ordens alla grader. Erhöll 25-årsdiplom 1927. Frid över deras minne!

— Br **Valfrid Kjellén**, logen Flink och Färdig, Sundsvall, avled den 9 febr. i en ålder av 55 år. Under sin relativt korta godtemplartid var han verksam och initiativrik. Under de senare åren har ohälsa hindrat honom från att mera aktivt deltaga i logens arbete. Han har också tidigare varit en verksam medlem inom NTO, såväl i templet som i kretstemplet. Även inom Sundsvalls kretsloge har han varit KS. Vile i frid!

— Strna **Hildur Jonsson** och **Anna Andersson**, logen Hälleberget, har avlidit, str Jonsson den 15 dec. och str A. den 13 dec. De ha tillhört Orden sedan resp. 1916 och 1913. Vile de i frid!

— Str **Gejan Sjögren**, logen Vivstavarv, har avlidit. Hon erhöll inträde i Orden den 2 febr. 1929.

— Br **U. Th. Hanning**, logen Fränsta kämpe, har avlidit i sitt 72:a levnadsår. Kring jultiden insjuknade han och erhöll vård i Sundsvalls lasarett och man hade gott hopp om hans snara tillfrisknande. Men så tillstötte blodförgiftning och livsgnistan blev hastigt avbruten.

Jordfästningen ägde rum i Torps kyrka den 11 febr., varvid anhöriga och medlemmar voro närvarande. Br **H. Jonsson** framförde logens sista tack för den avlidnes livsgärning och för hans arbete inom godtemplarorden samt nedlade en krans.

Br **Hanning** blev godtemplare den 9 sept. 1900, erhöll 2:a graden 1901, distriktlogegraden 1902 och fjärde graden 1918. 25-årsdiplom 1925. H. har nedlagt ett förtjänstfullt arbete för ungdomslogen. In i det sista var han verksam därför. Har varit ungdomsledare i fem år.

Vile du i frid!

Studiecirkarna

hålla nu på med sin något försenade rapportering för sina bibliotek. De som ännu icke fullgjort denna sin skyldighet torde snarast verkställa detta.

Rapporterna sändas till DSL, Gösta Söderlund, Nya Samhället, Sundsvall.

Allt för vintersport!

Nederlag för:

MICKE LARSSONS SKIDOR,
NORSKA SKIDOR och
SPLITKEINSKIDOR.

Skidor vallas sakkunnigt.
Cyklar vinterförvaras.

OLLE PERSSONS Sport- & Cykelaffär

Ö. Esplanadgatan 17.
Telefon 1773.

Gynna
våra annonsörer!

En borttappad historia

var utgångspunkten för ett replikskifte mellan pastor J. Kullgren — på sin tid bosatt i Skönvik — och rektor Jalmar Furuskog. Replikskiftet, som gällde en »borttappad» godtemplarhistoria i Furuskogs bekanta broschyr, som i höstas utkom på vår Ordens förlag, ha pågått i Ref. n:o 3 och 5, och vi hänvisa dit.

Vi skall här giva våra läsare ett par smakbitar.

I sin tidning anmärker pastor Kullgren på att Furuskog icke givit den rätta historiebeteckningen för Ordens uppkomst. Furuskog har förbigått att nämna något om godtemplarordens religiösa förankring. Denne gav svar på tal, och i Ref. n:o 5 sker ett replikskifte mellan de två stridande viljorna. Vi återgiva några rader av hr Kullgrens nya inlägg. Så här skriver han:

Egentligen kunde jag känna mig nöjd. Om Furuskog sagt tiondelen i sin broschyr om Godtemplarordens religiösa förankring vid sin upprinnelse, som han gjort i ledaren, så hade min artikel aldrig kommit till stånd. Vad jag vände mig mot, är att man lägger en gången tids historia tillräta enligt sina sentida personliga meningar. Vi reagera, när hitlerismen på detta sätt söker få hela Tysklands historia att passa in i det nazistiska schemat. Och det gäller här som eljest, att icke vi demokrater upptar dylika försåtliga metoder för historieskrivning. Rätt skall vara rätt. Skada bara att icke detta tillfullo kom till synes i Furuskogs broschyr.

Och han fortsätter:

Nu säger Furuskog till sist, att jag lyckats utpeka, vad som skiljer oss åt och därmed gjort klyftan häpnadsväckande stor. Om Furuskog lika välvilligt citerat slutet av min artikel, så hade han icke kunnat bibringa sin läsekrets de tankarna. Jag har själv alltför många gånger fått gå i bräsch för de profana nykterhetssällskapen för att behöva stå där som bevakare av klyftan. Men om han däremot menar klyftan mellan den religiösa och profana nykterhetsrörelsen, så vet både han och alla andra, huru eniga vi äro i kampen för ökad folknykterhet men huru främmande vi äro i kampen för Gud. Men det kan ändra sig. Inte ens Godtemplarorden har ännu satt punkt för sin historia och icke heller för sin ideologi, som Furuskog tyckes mena i sina avslutningsord. Det är i

detta tider alltför många sekulariserade demokrater, som nödgats erkänna, att allt vårt hopp är i Kristus och icke i något mänskligt, hur fint det än må låta, för att icke de omvändelserna kunna fortsätta. F. ö. känner jag många, många godtemplare, som med hänsyn till nykterhetsarbetets och demokratiens bärande grunder delar min tro och icke Furuskogs. Jag är en vän av Godtemplarorden, och därför hoppas jag på de meningarnas fortsatta segertåg.

På detta svarar Furuskog genom att bl. a. inbjuda Kullgren till medlemskap i godtemplarorden samt erinrar om att han själv och många andra bedriva en propaganda för nykterhetsarbetet med utgångspunkt från en rent humanistisk livssyn. Och fortsätter:

Ett enda tillägg bör göras. Jag tror att hr Kullgren har rätt, då han förmodar att den nuvarande onda tiden ska medföra ett ökat antal religiösa omvändelser. Det är alldeles klart att krig och kriser medför en ökad press på människornas själar. De blir modstulna, paralyserade, tycker att all mänsklig strävan är fåfänglighet, och vad är då naturligare än att de faller tillbaka på gamla traditionella föreställningar om »högre makter» som ska ge dem räddning i nöden.

Jag väntar att få se två följder av vår tids nervkrig mot människorna. Den första är ett ökat behov av narkotiska bedövningsmedel för att komma bort från verklighetens tryck. Den andra är en ökning av de religiösa omvändelserna. Oxfordismen är det första kristidssymptomet på detta område, och det kommer nog flera. Man kan utan ringaste avund konstatera, att människonaturen är sådan att hårda kristider betyder högkonjunktur för de teologiska aspekterna på tillvaron, och jag lyckönskar hr Kullgren och hans meningsfränder till de hägrande krigsvinsterna.

Man skulle kunna tro att Furuskog är något elak när han lyckönskar Kullgren och hans meningsfränder till de hägrande krigsvinsterna. Vi skulle väl knappast tro det. Den som har en humanistisk livssyn kan väl knappast bli elak!

För övrigt får väl vi icke diskutera religiösa sjörmål. Men man kan säkert inte förbjuda oss att reflektera. Håller den humanistiska livssynen inför verklighetens hårda påfrestningar? Är det för många inte bara en viss förklädnad, en yttre pånyttfödelse? När det verkliga gäller blir inte då livsfrågorna en hjärtesak, som griper med kristendomens hela innerliga kraft och hänförelse? Det är frågor, som vi enkla människor göra oss. Framför allt i tider som dessa.

Här skall vi tillåta oss göra ett tillägg. I sitt föredrag på »välkomstfesten» i Sundsvalls kyrka sade landshövdingen och f. d. godtemplaren Artur Engberg följande: Vi tro på den oförstörbara anden. I ordet »tro» vilja vi vanliga

SGU:s solosor,

som säljas till förmån för antituberkulosarbetet, håller nu på att säljas i en del av distriktets loger och i de båda avdelningarna, Sundsvall och Ånge. Lärarna äro flitiga medhjälpare. — Av SGU:s fickkalender såldes i år 14.000 st. Ett bra resultat.

Ett samkväm

i den goda, glada stilen hade SGU-avd. Kamratkretsen i Sundsvall anordnat den 17 febr. Avdelningarna i Ånge och Härnösand voro inbjudna. Inalles 130 deltagare. Br Georg Lundgren svarade för hälsningstalet. Str Carola Persson talade om alkoholbrukets skadeverkningsar, om langarna vid våra dansbanor och nykterhetsfolkets kamp emot dem, om fredsarbetet, om att godtemplarorden är internationell och om en del annat, som här i ett kort referat icke kan specificeras. Det säger sig självt, att föredraget åhördes med spänd uppmärksamhet, såsom det anstår en vaken och slagkraftig ungdom. Så förekom det solosång av str Lundblad, br Ingvar Nydälv deklamerade, avdelningens musikcirkel spelade mäterligt och allsång övades. Några flickor från logen sjöng, men först och sist förekom lek under ledning av str Persson. O, en sån härlig lekstund, sade en syster om evenemanget. Och det tro vi gärna. Det hela avslutades med Näs-marschen och sången Du gamla, du fria...

Avdelningens programkommitté avtalade med str Persson om en lekafton någon gång i mars. Då blir det också någonting, som alla kommer att längta efter...

»Kamratfesten» (vid S. M.)

kommer att helt gå i gemytlighetens tecken, varför kavajkostym eller sportdräkt är dressen för kvällen. Vidare är spriten bannlyst, vilket är värt att notera vid en sammankomst av detta slag». Så hette det i en reklamnotis i en av stadens tidningar. En framgång alltså, som vi tacksamt bedja få notera.

Bra programpunkter

äro följande skaldeaftnar:

Johan Ludvig Runebergsafton.
Zachris Topeliusafton.

Fråga i biblioteken efter litteratur som berör de båda författarna och deras verk.
Ang. Gutenbergsaftnar, se Reformatorn.

Propagandagruppernas anmälningsskyldighet till Storlogen skall upphöra. Även P. G:s post sändes framdeles till LD.

människor inrymma ett gudomligt tänkande och i »oförstörbar» en tillit till något högre och alla tider bestående.

En rattfyllerist.

Apropå historier. Häromdagen hörde jag en. Den lär vara hämtad direkt ur levande livet.

Handlingen, som utspelas på en polisstation i Dalarna, har ett stänk av kriminalitet och ett inslag av stilla julfrid. Den avslöjar också den stora skarpsinighet, som i lyckliga ögonblick kan vara tillfinnandes hos polis Paulus Bergström.

Saken var den, att den kände polismannen med hänsyn till medborgarnas säkerhet måste tjänstgöra under juldagarna. Det var inte utan att han var en smula stolt över detta, när han en helgdagskväll satt i överkonstapelns förtullfallet lediga stol och avnjöt en julberättelse och en cigarr. Det var en fredens kväll, då man utan att ta några risker kunde lägga fötterna på skrivunderlägget. Bovarna var säkerligen sysselessatta med att doppa i grytan, vilket i någon mån minskade den gode polismannens känsla av ansvar inför samhället. Den tända julgranen i rummets ena hörn kastade dessutom ett så varmt och försonande sken över den strängt allvarliga omgivningen, att även ordningens upprätthållare började känna sig varm och försonande. Sådant kan man ju kosta på sig en gång om året.

Men säg den lycka som varar beständigt! Plötsligt slogs dörren upp, och i öppningen visade sig en kollega med vidhängande brottsling. Det var en notorisk rattfyllerist, som hade gjort stan osäker. Karlen såg inte alls berusad ut, men han luktade fylla lång väg och hade tydligen konsumerat åtskilligt, ehuru han naturligtvis förnekade det. En rattfyllerist erkänner sällan öppet och ärligt. Han är ofta ett kräk, men det är en annan historia...

De två konstaplarna lade sina pannor i djupa veck och tänkte. Hur skulle de kunna bevisa, att karlen var full? Stans blodprovsexpert hade gått och lagt sig och fick inte störas. Nu återstod bara de vanliga frågorna om vilket århundrade man levde i och vad kungen hette. Båda besvarades tillfredsställande. För att ytterligare styrka sin nykterhet började den anhållne plocka upp granbarr från golvet och gå balansgång med slutna ögon. Även detta gjorde han utmärkt, leende och elegant. Hans oskuld var bevisad, trodde han.

Då gick ett ljus upp för polis Bergström.

— Min herre är tydligen nykter, sade han. Men för att vi skall vara fullkom-

Ungdom i arbete.

Den för vår Orden just nu mest brännande angelägenheten är att få ungdomen i arbete.

Naturligtvis är icke ungdomen sysslös. Inom många loger är det ungdomen som »håller i trädarna» och uppehåller arbetet. Och även där de äldre äro med, så är det på många håll ungdomens insats som gör att logen är i arbetsform. Tyvärr kanske det går alltför knaggligt på en del håll och detta är särskilt fallet, där nöjeslivet har tagit alltför stora proportioner. Men med årens gång kommer nog allvaret, och då kommer det säkert att gå bra eller bättre. Vi vänta på den dagen!

Men det är inte sagt att ungdomen skall bli så allvarlig till sin läggning, att den bara suckar och gråter. Sådant ungdom vill vi inte ha. Den skall kunna vara glad med de glada och ändå inte försumma den allvarliga uppgiften. Ty godtemplararbetet är både glädje och allvar.

Att arbetet i våra loger måste bli mera ungdomspräglad än tidigare är ganska självklart. Och det är heller ingen

ligt på den säkra sidan, vill jag be er utföra ett litet prov. Ni ser kanske, att vi har en julgran där. Om ni kan blåsa ut ljusen, så är ni nykter och kan gå hem och lägga er med detsamma. Om ni däremot inte orkar blåsa ut dem, då är ni full och får finna er i att övernatta här. Ni känner naturligtvis till, att en berusad person inte orkar blåsa så hårt som en nykter.

Den anhållne förklarade sig mycket nöjd med förslaget och gick genast med på det. Nu skulle han väl ändå kunna bevisa för de dumma poliserna, vilken oförrätt han lidit.

Han gick segervisst fram till granen och började blåsa. Grenarna vajade litet, men ljuslågorna stod emot påfrestningarna och brann retsamt, klart och vackert. Ett nytt blåsanfall, häftigare än det första, gav lika klenlytt utbyte. Då blev mannen arg. Förbannade ljus! I helig ilska drog han in åtskilliga kubikmeter luft, som oupphörligt kom ut i form av små orkaner. Han var blodröd i ansiktet, granen sviktade, men ljusen bratt.

Då tyckte polis Bergström, att triumfen var fullständig. Med stor värdighet gick han fram till den utpumpade karlstackarn, på vars axel lagens tunga arm damp ned.

— Ni är tydligen full, sade han. Vi använder nämligen elektriskt ljus.

Ran.

äldre som sätter sig emot detta. Men de vilja inte ha bara »roligt». Då fyller logen ingen uppgift.

Det behöver inte vara några stora uppgifter, som ungdomen bör ta sig för. Den kan säkert orka med det. Vår Orden har en bra sångbok, som vi säkert inte ha sjungit från pärm till pärm ännu. Och så ha vi ett supplement sånger, som vårt förlag givit ut. Där finns många glada sånger som vi böra lära oss sjunga. (Häftet kostar 40 öre och rekv. från Oskar Eklunds förlag, Stockholm). Tag någon sångövning i kvartalet!

Man kan bilda en sångcirkel. En musikcirkel också, där det finnes musikförmågor. En ensam fiol kan skapa glädje. Får den sällskap med en cello, blir det ännu bättre. Det är inte nödvändigt med piano, men finnes sådant, så är det så mycket bättre. Dansmusiken är tvivelaktig, icke bara i den meningen, att den sällan blir verklig musik, utan kanske framför allt därför, att den så lätt lockar utövarna från logelokalerna till danssalen. Varje musikmänniska bör vara för god att bara bli taskspelare på en danslokal. Vi ha också sett många exempel på hurusom dansintresset slutligen tagit död på logen och den ideella verksamheten.

En annan sak, som håller på att dö ut, är uppläsningen. Läsning av vers och prosa måste åter komma till heders igen. Det är inte tu tal om annat än att den ytliga dansen, framför allt den sömniga jazzen har tagit död på uppläsningens kanske något svåra konst. Men ett uppvaknande måste ske. Många av våra yngre medlemmar böra prova på den konsten, att läsa innantill eller utantill på ett enkelt och okonstlat sätt. Tänk på vad du läser! Giv liv åt vad du läser!

Vi ha andra uppgifter för vår ungdom. Talkör, t. ex. Amatörteatern har nu nästan, åtminstone här i Medelpad, kommit ur gångorna. Det är väl ytterst få amatörgrupper, som försöka sig på »teaterlivet». Det finns ändå så mycket att välja på att man nödvändigtvis icke behöver ta något, som tillhör sjätte klassens gebit.

Idrott och gymnastik är ett par andra uppgifter, som äro särskilt passande för loger, där ungdom för spiran och bär ansvaret.

Och naturligtvis skall vi inte glömma studiarbetet. Glädjande nog har flera loger passat på att ta upp studierna i alkoholfrågan till »behandling». Brevkursen har visat sig lämplig som studieform.

Det finnes många andra uppgifter, som passa våra ungdomar. Men vi skall inte nämna några flera denna gång. Men vi bedja ungdomen att lägga detta på minnet: Finnes i logen många äldre samt andra kulturellt intresserade medlemmar, som i logens arbete söka sig uppgifter och program, som kunna tillfredsställa dem, så bjud till även sådant. Det är nödvändigt att sådant också kommer med, annars får vi snart förlora de äldre. De lätta och alltför »ungdomliga» programmen fylla inte alltid sin uppgift, den uppgiften att de skola vara fostrande och allmänbildande — en sak, som ingen loge med ansvar och framtidsblick bör förbise. Men också sådant kommer med åren! Kanske.

Läs
Reformatorn
varje vecka

I. O. G. T.-bladet

Organ för Medelpads distriktloge av I. O. G. T.

N:o 2—3.

12 årg.

Febr.—Mars 1940.

Annonsera i
I. O. G. T.-
bladet

Krönika.

(Forts. från första sid.)

Jag och »Godegården» konverserade en god stund. Det var om likt och olik, om logen först och sist och ibland om den »onda tiden». Den käre Godegården stack inte under stolen med att den »onda tiden» måste komma för att luckra upp våra förstenade humanistiska åsikter och den trångbröstadde egoismen, som hade gripit långt in i hjärterötterna under frossande goda år.

Jag förstod min vän så innerligt väl, och vi skildes med goda föresatser att göra allt vad i vår förmåga står att föra vår Orden framåt och uppåt. Och det skall vi heller inte glömma. Lita på mej och Jon i Godegården.

Jon i Godegården var även inne på broderskapsprincipen i samma veva som han talade om Rysslands och Finlands heta uppgörelse på sistone i dessa jämnerns dagar. Det gillade han inte, det

förstår man. Och jag delar hans åsikter. Men jag delar inte fullt och helt de åsikter han förde till torgs, när det gäller vissa medlemmars utträngande ur den broderliga syskonkretsen. Vår Orden är politiskt neutral. Annat blir det, om de tilläventyrs skulle försynda sig mot fosterlandskänslan och det av varjom och enom om ryggen hållande fosterlandet, genom att stärka sitt mod med en eller annan halv-pava vodka. Då vill jag att de ovillkorligen skall »åka ur» och det på eviga momangen.

Jag glömde att fråga »Godegården» huru det skulle vara om vi här hemma — i Godegården och på många andra platser — skulle tillämpa broderskapsprincipen på äkta godtemplarmanér. Jag borde ju ha frågat »Godegården» hur han uppehåller broderskapet gent emot sina affärsdrivande och hantverksutövande ordensmedlemmar. Men så långt sträcker sig nog inte broderskapsprincipen, annat än när vederbörande skall bidra till Finlandsinsamlingen hemma i logen i Godegården. Då får man lov att vara

med och man vill det också efter ens fattiga förmåga. För övrigt har man inte rätt att klaga. Man har ju den stora, världsomfammande broderskapstanken, och den räcker nog till...

Hemma i logen Morgongryningen — det var »Godegårdens» egen loge — hade man några möten å rad haft en het och intensiv diskussion om höjning av kvar-talsavgifterna. Berättade en annan av Godegårdens bybor. Själv hade han i själva verket varit för en liten höjning av avgifterna. Avgifterna hittills hade varit alltför låga för att ens kunna täcka logens allra nödvändigaste utgifter. Och systrarna hemma i »Morgongryningen» hade förklarat att de gärna ville gå med på en höjning, så att man kunde nå upp till minimiavgiften, 1 krona. Men bröderna voro envisa som synden och menade att systrarna väl gärna inte kunde betala en högre avgift, då systrarna i allmänhet saknade fasta inkomster. Det stack visserligen systrarna in i hjärteroten, men bröderna voro i majoritet och bestämde alltså var skåpet skulle stå. Ännu är inte avgiftsfrågan förd i hamn, men alla tecken tyda på att systrarna komma att förlora.

Vi kunna trösta oss med att i många loger är det systrarna som fört frågan om våra avgifter till lycklig lösning. Och det har våra bröder också gjort. »Vi kan inte alltid leva på fattighjälp», sade härom dagen en ordensbroder till oss. Nu som det är får de som ligga i och släpa för logens framgång också satsa de medel, som erfordras för att betala logens löpande utgifter. De aktiva medlemmarna får betala en större anpart än de, som sällan eller aldrig besöka sin loges möten. Sade Godegårdar'n. Och vi instämma.

Jon på Hillsta.

Blott beröm ej
något klander
få herrar
klädda hos

Salander

Storgatan 7 — Sundsvall

I vardagslag
som

FEST

Pärlands

KAFFE

BÄST!

Nordens Tryckeri & Pappershandel

Trädgårdsgat. 39

Telefon 1060

Trycksaker. Pappersvaror. Stämplrar.

Boktryckeri-Aktiebolaget

i Sundsvall. - Tel. 2497, 3097.

Till Hedersgåvan
en elegant adress.